

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, aug. 29. 1869.

34. szám.

Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Kérdés.

„Mondja meg csak István bácsi?
Hiszen most már alkotmány van, —
Van-e búza, árpa és zab
Halmazzal a kamrájában?

Péter fia haza jött-e?
Vagy talán még is katona?
Lábon maradhat miatta
Az idén is a gabona!..?

Van-e még pecsét hordóján?
Pipázhat-e a mit akar?
Vagy még is rá nyomaszkodik
Az az átkos fináncz kar?

Eddig választott birákat
Az országos törvény szerint —
Hogy ha e törvényt meghagynák;
Választna-e ujra megint?"

Felelet.

„A kamorám üresen áll!
Péter fiam nem jött haza!
Házamnál a bort és dohányt,
Még mindig fináncz motozza.

Öt, hat stempli disziti még
Folyamodványunkat mindég,
Isten tudná minő adó
De van a nyakunkon elég.

A pénzem kevés adóra! —
Ez már mind megszokott dolog!..
De agyamban a választás
Százszor, ezerszer felforog.

Mert a kinek védni kéne
Eladja országos jogunk; —
De csak jöjjön uj választás
Mind baloldalra szavazunk."

Ösztöke.

(Mutatványszám.)

Hivatalos rendelet a titkos bureauból.

a) Az „Esti Lap“ számára.

A teendők, mikhez a szerkesztőségnek magát alkalmazni kell e héten — következők:

1. Három czikk irandó ha mingyárt Pesten is .. Erdélyből, melyben a delegatió hasznos és elkerülhetetlenül szükséges volta bizonyitassék ... példákkal illustráltassék s az ellenzék magatartása s annak jelesebb férfiai meglehetős gorombán ledorongoltassanak. Különben ez a szerkesztő ismert buzgalmára hagyatik.

2. A legrevoltansabb megyékből, minők Pest, Heves, Somogy, Baranya, legalább mindegyikből egy dicsérő feliratot kell menesztetni a miniszteriumhoz. Főleg Horváth Bódi népszerűsége állitandó vissza ... melyen Ludas Matyi nagy lyukat vágott .. ha lehet bizalom szavaztassék egyik másik megyéből .. mire a szerkesztő elne feledje megjegyezni .. hogy ime van hát azokban a coordinált megyékben is józangondolkodásu párt, etcetera .. Notabene megkell dicsérni ezt a józangondolkodásu pártot ... s tevékenységre buzditani.

3. Minthogy a vármegyék eltörlése után igen valószinü, hogy valamelyik baloldali capacitás Ghiczy, Tisza, vagy talán maga Kossuth is .. az országgyülési szünet alatt irni fog, e végből átalánosságban korholni és piszkolni kell az ellenzéket egész héten .. különösen Ghiczyt és Tiszát mosdatni kell.

4. Az ellenzéki élczlapok ... különösen Ludas Matyi — gyalázandók .. ez különösen ajánlandó a szerkesztő figyelmébe .. (hát nem tudnak már avval a goromba fráterrel elbánni?)

5. Vezérczikket adhatnak akárminőt ... hanem óhajtandó volna még is ha a „Magyar Ujság“ különösen Rákóczy Jancsi czikkei megtámadtatnának. A Nép szavát is lelehet dorongolni. A postáról azt a rosz hirt veszszük, hogy mostanában igen kapós kezd lenni ..

6. Madarásznak békét hagyhatnak mostanában .. ő is hallgat.

7. Honnak ... N. Fr. Lloydnak szinte nyugtot hagyhat a szerkesztőség e héten .. a Pesther Lloyd ugy is arról referál, hogy az utóbbinak ágiója ugy is esik lefele a börzén.

8. A többi laptöltelék lehet .. akármilyen.

b) A „Borsszem Jankó“ számára.

1. Csiky, Patay folyvást viczczelendők .. jó lesz ha még csipősebben .. rég nem volt már hozva a portrejok.

2. E hétre skitzet csak adjon maga a szerkesztő, mert Kákay Aranyos, Berczik, Rákosi és T. Pista eddig semmi rajzzal sem rukkoltak ki ... sub rosa ... a fináncz tudomány-féle kép nem sikerült.

3. A vármegyéket folytonosan viczczelni s nevetségessé kell tenni.

4. Macsvánszkira rá kell fogni, hogy demokrata-rabló sat.

5. A miniszteriális hivatalnokoktól jók or bekell szedni a viczczeket, hogy a gyengébbek helyett jobbakat csinálhassanak.

6. Kapczáskodni kell Ludas Matyival .. hiszen egészen a fejére nő Borsszem Jankónak.

7. Pénzt e héten a szerkesztő ne kérjen, mert nincs itthon a cassier.

8. Laptöltelékül Irányi vidéki utja kiviczczelhető.

U. i. Száz Karitól már 2 heti viczcz kérendő be.. Mióta iskolafelügyelő nagyon hanyag kezd lenni „sarkantyuzni kell ..

J. Á. m. p.

Gyász ének.

Elvittek, elvittek szegény Ludas Matyi!
Pesten üres maradt utánnad a dutyi.
Hogyan válhattál meg hüséges tányádtól?
Lóbogár, poloska, és a porkolábtól?
Kifogja majd eztán Tökszem Jankót nyuzni?
Pálfit s álmos Zsigót mozsárban megzuzni?
Horváth Bódi alá ki önt forró levet?
Pulszkin kiporolja ki a köpönyeget?
Papok! jezsuiták! anyáczák! barátok!
A vizes lepedöt kiteriti rátok?
Ki kunéroz eztán szüntelen titeket?
Ha a Ludas Matyi ott Váczon csücsülget?
Andrássy! Gorove! Festetich! Lónyai!
Kitől fogtok eztán ti „fricskákat“ kapní?
Wencheim! Eötvös! Mikó! és szánandó Horváth
Orrotokra ki fog pöczkölni „szíporkát,“
Ki lesz Ferencz tyatya „szurkapiszká“lója?
S a dolegatyusok kipuczoválója!
S a fináncz generált vitéz Böze Jánost
Ki abrichtolja meg, ki leszen az már most?

* * *

Elvittek, elvittek szegény Ludas Matyi!
Pesten üres maradt utánnad a dutyi.)*

Bögös.

*) Vigyázz jó brugósom! veled ne töltsék be.
Matyi.

EREDETI LEVELEK.

XXII.

Ides komám Matyi!

Az árgyélussát ugy látom, hogy összeveszett két izé a konczon. Most olvasom abbúl a gyönyörüsíges esti lapubúl, hogy hát a delegatyus uraimék közt is van már vita. Pulszki uram meg Zsidónyi össze zördültek egymással a felett, hogy hát melyiknek nagyobb az óra? Erre osztán a Lapú elkezd vihogni, s neki áll Zsidónyi uramnak oszt elmondja rúlla, hogy nem dicsőség hogy a baloldal is megtapsolta.

Hejj te Lapú Lapú, majd meglásd csak, hogy megtapsolok én akkor, mikor a talpad alatt fuj el a szél — mer hát tudom, hogy akkor jobban szeretnél koronát keresni a nímetnek. — No deiszen akkor sem jut az érdemesebben senkinek mint ippensigesen neked.

Hallám azt is, hogy hát mán a kalastormokat is mahónap elbontják Pesten. — Bion komám a kék mán hogy az a sok fekí kanbarát oszolna szíjjel hausknyeknek, oszt az a sok anyátza kisasszony meg ott valahun a kiráj uttzába esteli nyeffnek így osztán hamarébb ki veszne a fajtája egyiknek úgy mint a másiknak.

Hát azok az oláhok mi a fekit csinálnak mán, hogy mindig bántják a magyar szomszíd gerádját? Bion komám addig s addig lesz a dolog, hogy ha megharagszik Andrási tíns miniszterjom úr hát kirukkoltatja ellenükbe valamennyi iró deákja van, oszt elibe állitja Tökszem Jankó gyenerálist az újjságával. Oszt ha hátúl jukass puskájok nincs is hát csak az újságát tartja elibek az oláhoknak Tökszem Jankó, oszt mingyá hóttra csömöllik tőlle egisz oláország.

Ugyan te Matyi mit mond arra az a sok pápista pap, hogy mindig az apátzájokat nyuggattják ezek az újság irók? Hejj kípzelem hogy eszi üket írte a fiszkes fekí. Mer hát ugy van avval a kutya is, mikor sorja van, hogy hát . . . izé no . . csak nem mondom mer hát nem ujságba való.

Hanem komám! mán hiszen akar mit ugassik is a jobbódalú világ — de hát én csak annak a mondója vagyok, hogy ha mán igy felfejtettik a sok szent ember kutyatermíszetét mint a mióta Ibrik Borbálárul beszillnek; teremtuttse komisz dolog, hogy te mig is a kóterba ülsz. — Mer hiszen nem az a baj, hogy te a Jézus Kerisztust meg kártyáztattad, hanem azt veszi zokon az a sok fekete szoknyás kan pap, hogy még ellenek mertél irni — igen ám de hát ha mán a mai világba ennyi sok kutyaságnak jöttek nyomára . . embertelensíg tígedet még is szenvedtetni. — Osztán meg Kún gyenyerális uramra is — (hogy a hasmenés kinozza meg) mán elig sok szíp históriasült ki, még is hát a mér elmondtad, hogy tágabbra szabta a puskajukat mint a mint dukált vóna, — hát te be vagy zárva ; ez már etsém nem embersig az árgyélussát.

Kutyaság ez etsém, mert ez ippenségesen ollyan forma mintha én eladok a más tinójábúl egyet — osztán azonban kisül, hogy a mit én eladtam, hát még az is lopott vót oszt azír a másik jómadárirt is én lakolok.

Hejj csak én belőllem lehetne fonni olyan aranyos paszamántot majd én végezném annak a sok paszomántos gallérú nagy úrnak ott a nyaka körül azt a mestersíget a mit más szokott tenni a száraz fa alatt,

Thtyü! az árgyélussát be felmelegedtem . . . Na de elig is ebből ennyi mán, — hadd maradjik a jövő hétre is.

Isten áldjon meg ides Matyásom

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

Baranyai borsók.

Az Ubrik Borbála-féle lelketlen eset fölfödözése, a pécsi zárda szüzeinél sem maradt benyomástalanul, és e rémhirnek egyik állitólagos áldozatát csak két napja hogy eltemették. Minthogy azonban a szertartás zártfalak közt ment végbe, nem tudni, ha a temetés elnevezése alatt, nem egy ujabb szerencsétlen áldozatot falaztak-e be.

Ubrik Borbálának siralmas históriájából egy vidéki árus Pécsre is hozott számos nyomtatványt; egy domine reverendissime ennek neszét véve fölkeresé az üzért és minden áron erőlködék megvásárolni az egész nyaláb nyomtatványt; mely erőszakos vásárlás azonban szeget ütött az árus fejébe és kijelenté határozottan, hogy szomoru históriáját csak darab számra egyenkint ohajtja eladni; de a pap kérlelhetlen és a mi pénzért nem sikerült neki azt ingyen, a polgármester assistentiája által megszerzé magának; a polgármester elvétette az összes nyomtatványokat, és ezzel ujra bebizonyitotta azt, hogy a pécsiek benne nem polgármestert, hanem a clerus részére drabantot választottak.

Illustrált proféczia.

Akárki meglássa, hogy ezt a szilaj jószágot végre is igy fogják kivégezni la!

Fricskák.

Pater Makutyi meglátván diszes arczképét a Ludas Matyiban igy kiálta fel:

„Per amorem Dei! kimondta meg ennek a hunczfutnak, hogy nekem Porciuncula néne liferálja az efféle portékát.

Pater Tritytroty látván hogy nagyon a szegfejére ütötték a gy . . i apácza historiával, ezután a kapucinusok helyett piaristákat fog küldeni a zárdákba gyóntató atyákul, mert ezek ugymond „k e g y e s e b b t e r m é s z e t ü e k.“

A p . . i püspök azon földalatti folyosót, mely a rezidentiától az apácza zárdáig vezet; elzáratja . . . . a kanonokok előtt; és ezt jól is teszi, mert hát elöde S... egyedül a püspökök sétahelyeül csináltatta azt.

Miután napról napra bizonyosabb lesz, hogy Verebessi ő excellentiája aligha kénytelen nem lesz a maga zsidójának kezébe adni a sípot, s hátára a batyut hogy menjen ismét kiabálni „h a n d e l e n i x t r u m h a n d e l e v ü“ Tökszem Jankó már is alkudozik a leendő miniszterelnökkel, hogy 1 ft 50 kr. havonkénti dij emelés mellett kész mostani urait visszaharapdálni.

Horváth Bódi legujabb találmánya.

Melylyel a legközelebb összeülendő országgyülésen az ellenzék szónokait elakarja hallgattatni.

Arra a hirre, hogy Kuhn közöshadügyminisztertől egy iskátula aranyos medájlon érkezett a magyar honvédelmi miniszteriumhoz azon urasági csőszök, jágerek, erdőkerülők inasok és kukták közt leendő kiosztás végett, kik Klapka 66-ki trencsini beütése alkalmával ellene vitézül fegyvert ragadtak:

Elvárjuk a honvédminiszteriumtól, hogy épen Klapka tábornokot bizza meg — ezen medájlonok kiosztásával.

Ad vocem medájlon. Hát azok az inasok kaptak e már jutalmat, kikkel a mágnás urak 49-ben aláiratták a muszka petitiót?

Erőssen hirlik, hogy a kormány csakugyan elakarja törölni a jezsuitákat.

Figyelmeztetjük a kormányt hogy nem csak pápista, de kálomista jezsuiták is vannak ám, kik a superintendentiális megnyitó beszédben korholni szokták a papokat, hogy ne avatkozzanak a politikába, s maguk pedig nem csak hogy jobboldali követekül lépnek fel, hanem még t ö r ö k ö t is fognak, azaz meg is buknak.

Legujabb hir.

Volt Budán veszett kutyavásár. Lelőtték az Andrássy kutyáját; de csak az egyiket, az a másik: Tökszem J a n k ó még mindig ugat. Valjon az mikor kerül már peczér kezire?

Vivmány

a kúnszentmiklósi Pecsovics kassinóban.

Már előre suttogás búgás van
Gyülés előtt a pecsovics klubban,
Egyik erre, másik arra dülve:
Érzi keblét hevülni mind jobban;
Ott az arczok dölyfösen duzzadnak
Itten nagy orrlyukakkal szuszognak.

Jött valaki balról-e vagy jobbról?
Ah! jó — ez a kancsó imádója,
„Sarlósi“ ur testestül lelkestül
Borsszem Jankó hü pofa nyalója.
„Itt vagyunk már — szól retyegő hangon
Gyülésünk lesz ugy-e a mint hallom.“

„Igen ám!“ — szól: Bach-Schmerling huszárja
„Poczakli“ ur fontoskodó képpel —
„Feltürközzünk a várt győzelemre
Mert ettől függ: hirnevünk hogy fénynyel
Megállhat-e? — vagy a dicsőségnek
Kurvanynya lesz a pecsovics vérnek.“ . . .

„De már aztat majd mi ketten itten
Megmutatjuk — hogy mit lehet tenni:“
Szól „Kerékgyártósi“ téns úr — s rögtön
Meg böketik ódalba „Piszedli“
Ki is e jelt tova adni rugtat —
És felhivja tüstént elnök „Dölyfösd“ urat. —

„Hát mi ez!! — de hát ez mi itten? —
Fujé! theufel!“ szóllt az elnök — s jót rug
„Ludas Matyin“ meg a „Bolond Miskán“
S a pecsovics kar bőszülten felzúg:
„Ki vele!! — már ezt tovább nem türjük
Köszönet hogy eddig is megtürtük.“

És lőn rögtön zúgó alleluja
Nagy öröm van a pecsovics klubban —
Borsszem (telen) Jankó nagy pofája
Befoglalva van a koszorúban —
És lőn aztán czepperlpolka ének
Nincs határa a klub örömének.

. . „Nagy vivmány ez! — uraim nagy vivmány!
Szól egy baloldali — oda érve —
Épen dicső Borsszemü Jankóhoz
Ez önök bölcs eszéhez van mérve:“ —
Legyen hát ha kedvöket ugy lelik,
„Szamár rúgás“ — csak szamártól telik!“ —

Libás Peti.

Politikai álmoskönyv.

G.

Gajzágolni — üres szalma cséplés.
Gorombáskodni — Esti lapui kiváltság
Garabonczás Deákot látni majmoktól körülvéve — látványos mulatság nyáron át a városligeti rondón.
Garasos kötélen hetvenkedő polturás malaczot szemlélni — Tóth Vilmos a szólók közé jegyezteti magát.
Görgeihez vizitbe járni magyar embernek — valaki az utczán nyakon köp.
Gyönyörködni az irók tönkrejutásán — igazságügyminiszteri kéj-élvezet.
Győri püspöknél lenni — apácza polémia.
Győzni a mai majoritással — kocsis játék.
Gyeplőtlen lovakat hegyről lefelé rohanni látni — Deák gyenkélkedése miatt nem vehet részt a discussiókban.
Gyepmesternek lenni — a Tökszem Jankó uj munkatársat kap.
Gyóntatni apáczákat — tilos konfekt.
Gyantázni vonót — megvesztegethetőség.
Gyertyát gyujtani az ördögnek — a jobboldal látható feje készakarva leszavaztatja magát.
Gázsit huzni 3-as minőségben — modern zsiványság.
Gombot találni fületlent — uj törvényjavaslat készül ismét valamelyik miniszteriumban.
Gyomrot tömni — szerzetesi fogadás.
Gróf lenni — mai világban vagyon nélkül: skandalum.
Grófi czim — és vagyon nélkül jó hazafi lenni: közbecsülés.
Gombát enni bolondat — vármegye pusztitás.
Görcsöt kapni miniszternek interpellatiókor — családi élet megtagadása, azért a csekély 12,000 frt. évi jövedelem, és az alig hat ennyire menő mellék jövedelemért.

Irodalom és müvészet.

Ha nem megyünk is de haladunk, mutatják ezt következő historico-, politico-, satirico-, sarcastico-, balletristico-, enciclico-, canonico-, journalistico-termékek és művek, melyek legközelebb megjelentek és a Ludas Matyihoz beküldettek, hogy azokat ajánljuk a publicumnak. Tehát tessék:

1. „Következetesség tana“ köpenyforgatók számára. Irta Franciscus Deák, egy franciskánus barát. Ajánljuk miniszteri tárczára áhitozóknak.

2. „Vallástörténeti értekezés", költői fantázia Le normand jósnő után B. Eötvöstől. Különösen ajánlandó tanfelügyelőségre készülőknek.

3. „Az elvhűség tudománya" vagy is miképen lehet elcsürni csavarni a történelmet . . Püspök Horváth Mihálytól. Ajánlhatjuk süldő diplomatáknak.

4. „Szónoklati gyüjtemény" a Teleki gyász ünnepélyekről forditott kiadás Szász Károlytól. Ajánlható kicsapott kostáknak és papoknak, s bizalmat szavazó bizalmatlan egyleteknek.

5. „A logikátlanság logikája" Kerkápolitól. Czélszerü oly tanároknak, kik honvéd miniszteri titkárok és tanácsosok kivánnak lenni.

6. „Eszem, iszom, alszom" hármas nyavalya a „Dulce far niente" olasz legenda után németül forditotta és magyarul eredetiben kiadja báró Kemény Zsigó. Ajánlandó álomkórosoknak, cs. kir. hevernököknek és naplopóknak.

7. „Financialis értekezlet" az osztrák bankó örökéletéről Bőze financz generálistól. Ajánlhatjuk bukott és bukandó s államadóssági nyavalyában sinlödő kormányoknak, és financzminisztereknek.

8. „Krisztus tagadás" vagy is a hühó panagyrikája a cath. autonomia szempontjából Szilágyi Virgiltől. Ajánltatik osztrákmagyarositott elbugyogósitott és cilinderesitett demokratáknak.

9. „Ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes" czimü értekezlet és törvénymagyarázat a magasabb politikából, gróf Verebesi Gyulától. Ajánljuk holmi született törvényhozóknak és magyarázóknak, henczegő és agarászó mágnás ifju uraknak.

10. „Szózat" vagy is a kormányiránti lábnyalásizmusra lelkesitő induló . . négykézlábra componálta Dr. Ágai Iczik. Ajánljuk privilegizált zsebmetczőknek. . . Nagy urak tányérnyalóinak és subventionált irodalmi senzáloknak.

(Folytatjuk.)

Adomák.

A hiricsi kosta.

A hiricsi kosta rendes szokása szerint jól betrinkolva hajtatott hazafelé a Vaiszlói heti vásárról.

A kocsin hárman ültek: Samu a kocsis, egy hizott sertés és a kosta. Hogy hogy nem utközben feldültek biz ők s a disznó a kostára esett. Egy darabig csak szuszogtak mindketten, végre is a kosta megsokalván a terhet igy szóla . . . „Samu . . Samu te, eredj már rólam, nagyon nehéz vagy, bizony kinyomod belőlem azt a jó siklósi sillert."

„Tessék besétálni uraim ászonyaim, itt meglátni az egész világ, meg négy magyar falu" — ajánlá nagyszerü panorámáját a vásári publikumnak az olasz.

Nem ugy van most, mint volt régen!

Mikor ezt a fészket raktuk
Mit ugy hivnak: Magyarország —
Anyagot nem sárból, gazból —
Önszivünkből hordtunk hozzá.

Véreinkkel öntözénk meg
Minden talpalatnyi földet —
Igy vivhatta ki a magyar
A mit a lelkében föltett.

Hogy itten egy hazát alkot —
Dicsőségest, boldogságost,
S segitett az alkotásnál
Védszéntünk: a boldogságos! —

Aztán sok ellenünk támadt —
Bántá mindnyáját e fészek,
S nem nyugodtunk, mig nem lettek
Széjjelüzve mind e vészek.

Vissza lettek üzve innen
Kakuk, harkály, keselyü, . . s azt —
Im most önkényt fogadjuk be
Fészkünkbe a kétfejüsast!

Vizzé vált a vér erünkben! —
Elhagyott a boldogságos;
Mért szeretjük a nyomorult
Közösügyes boldogságot ? !

Cs. Abafy.

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadótulajdonosa Mészáros Károly, váczi fogsága költségeinek fedezéséhez járultak N.-Körösről Bónis Menyhértné asszonyság 1 frt, s Szigetvárról egy magát meg nem nevező elvtárs 1 ft 50 kr.

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő öszinte köszönetét.

A kiadóhivatal.

Baranyai szikrák.

A luzsoki atya, ki délelőtt pap, délután prókátor, egyik hivatallal felakar hagyni, mert közelebb az uj kenyérre tartott communio alkalmával annyira összezavarta a peres ügyeket a szent igékkel, hogy midőn az agendát mondaná e helyett hogy „járuljatok immár az ur asztalához“ igy szólt: „a tanuk az esküt letévén, álljanak elő szembesités végett.“

Fiam Pali is addig kereste faluról falura a Nazarénus levelek iróját, hogy végre valaki tudtára adta az öreg urnak egy névtelen levélben, hogy azokat az érdekes leveleket tulajdon fija irja. Erre az öreg oly méregbe jött, hogy fiam uramat kitagadta nem csak a halasi homok buczka, hanem a gyüdi pinczebeli jussból is.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Karakán Marczinak. Csak küldjed szógám azokat a hortobágyi históriákat a Matyi naptár számára, még nem késett nagyon.

T. Horváth Józsefurnak. Mint kimutatni képesek vagyunk előfizetési levelében, Vajda Kamarásra kérte expediáltatni a Matyit. Jelen reclamátiója Viszolyból kelt. Világos e szerint, hogy nem kaphatta ön a lapot, mert az mind e mai napig Vajda Kamarásra expediáltatott. — Kiigazitottuk.

Darvas István elvtársnak. Másodszor is expediáltuk a Matyi 31-ik számát. Tehát csak a vadnai postamester urnál tessék zörgetni.

Galgói Rácz Lajos elvtársnak. Már a multkori reclamátióra kiigazitottuk.

Zilay István lelkész urnak. Elküldenénk, s örömest is menne — ha lehetne. Expediáltuk juliustól a Matyit.

S. . . D. . . nek Nagy-Kálló. Az adomákat adni fogjuk naptárunkba.

Vad Miskának. Nincs mindig terünk Borsszem Jankóval foglalkozni. Érdemesebb egyént válaszszon tárgyul polgártárs.

Bors Károly ur borsos levelére. Mi a hozzánk küldött dolgozatokat ugy és akkor adjuk a hogy és a mikor jónak látjuk; s erre nézve leczkéket nem fogadunk el senkitől 50 forintért sem. Tehát moderiensis!

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő: **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.